

Պարույր Սևակ

Թաքուն երազանք

Արտառո՞ց եմ ես,
Անհասկանալի՞:
Ոչի՛նչ,
Քեզ կօզնեն,
Եվ կհասկանաս:
Հավատա՛, կօզնե՛ն:
Չ՞է որ ամեն ծառ
Իմ արմատաշատ բացատըրումն է
Եվ իմ ճյուղառատ լուսաբանումը:
Ամե՛ն արարած,
Նույնիսկ բզեզը,
Իմ բնագրի մեկնությունն է հենց:
Ամե՛ն մի կացին,
Ամե՛ն բահ ու մուրճ,
Սարից թավալվող ամե՛ն քարաժայռ,
Ափերը թակող ու ետ ընկըրկող
Ամե՛ն մի ալիք
Իմ իսկ խոսքերի արձագանքումն են,
Ո՛չ,
Իմ խորքերն են արձագանքումը
Նրանց բոլորի...

Այնպես որ՝ կօզնե՛ն,
Ու կհասկանաս:

20.XII.1959թ.

Թիֆլիս